

Arrest

nr. 137 028 van 23 januari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 november 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 december 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 7 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BORMANS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker legt op 17 oktober 2011 samen met zijn Belgische partner een verklaring van wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Houthalen-Helchteren.

1.2. Op 30 mei 2012 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een Belgisch familielid in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

1.3. Op 23 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissingen werden aan verzoeker betekend op 28 november 2012.

Dit vormen de bestreden beslissingen, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' of van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 30.05.2012 werd ingediend door.

Naam: D. (...)

Voorna(am)(en): A. (...)

Nationaliteit: Turkije

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: 'de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen". Artikel 40bis, §2, 2° stelt: "als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: de partner die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a)bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden".

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- Een aankoopfactuur van een slaapkamer op naam van betrokkene dd. 05/07/2011. Op deze factuur staat het gezamenlijk adres maar omdat de factuur dateert van 05/07/2011 en de aanvraag opgemaakt is op 30/05/2012 werd de relatie niet voldoende bewezen. Immers, de voorgelegde rekening is te recent om te bewijzen dat betrokkenen elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen. Tevens is het geen afdoende bewijs dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, gezien dat de rekening hiervoor eveneens te recent is.

- Foto's: de datums hierop gedrukt zijn van in het jaar 2009, deze foto's alleen zijn echter niet voldoende bewijs van de duurzame en stabiele aard van de relatie. Betrokkenen tonen aan dat ze elkaar reeds twee jaar kenden voorafgaand aan de aanvraag, maar op basis van de foto's is niet bewezen dat ze een relatie hebben. Daarenboven zijn deze foto's geen bewijs van het feit dat ze elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze noch stabiel noch toereikend zijn. De Belgische partner legt een overzicht over van een arbeidsongeschiktheidsuitkering voor van de maanden mei en juni 2012. De uitkering in mei was 886,95€ en in juni 854,1E.

Hieruit blijkt dat de Belgische onderdaan niet over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Immers, gezien de armoedegrens voor een alleenstaande in België 1000€ bedraagt, ligt het inkomen van de Belgische partner voor haar alleen al onder deze armoedegrens. Rekening houdend met het feit

dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid voor zowel betrokkene als voor zijn partner te garanderen

Er werd daarnaast nog een arbeidsovereenkomst op naam van betrokkene voorgelegd maar er werden geen loonfiches bij dit contract gevoegd, hieruit kan dus niet opgemaakt worden wat de netto-inkomsten van betrokkene zijn. Bijgevolg is dit voorgelegde arbeidscontract evenmin een voldoende bewijs dat betrokkenen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikken.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen,"

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), *"doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft."*

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel haalt verzoeker in zijn synthesesemorie de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van de *"motiveringsplicht"*.

Het middel wordt als volgt uiteengezet in de synthesesemorie:

"Dat de bestreden beslissing de weigering als volgt motiveert:

"Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van ten minste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben."

Betrokkene legt ook de volgende bewijzen voor: foto's uit 2009, een aankoopfactuur van een slaapkamer dd. 05.07.2011.

De dienst-Vreemdelingenzaken komt echter tot de conclusie dat de bewijzen van verzoeker niet aanvaard worden als bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

Dat deze motivering geenszins aanvaard kan worden.

Dat ten eerste verzoeker en zijn vriendin, mevrouw E. S. (...), een verklaring van wettelijke samenwoning hebben afgelegd op 17.10.2011. waarmee wordt bewezen dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd. (Zie stuk 2)

Dat ten tweede de wet van 15 december 1980 geen enkele voorwaarde verbindt aan de manier waarop de duurzaamheid van het partnerschap wordt aangetoond.

Dat bovendien volgens de richtlijn van de Europese Commissie aangaande de omzetting en toepassing van Richtlijn 2004/38/EC1 alle relevante bewijzen in aanmerking moet nemen voor de beoordeling van de duurzaamheid van de relatie.

Dat België volgens diezelfde richtlijn het bewijs van de duurzame relatie moet beoordelen in het licht van het doel van de richtlijn vrij verkeer, namelijk het handhaven van de eenheid van gezin in de ruime betekenis van het woord.

Dat de bewuste richtlijn bovendien stelt dat dit bewijs met alle middelen geleverd mag worden.

Verwerende partij stelt dat de documenten die verzoeker heeft voorgelegd niet aantonen dat er voldoende duurzame bestaansmiddelen voortvloeien uit zijn huishouden in de zin van artikel 40 ter van de vreemdelingenwet. "Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze noch stabiel, noch ontoereikend zijn. "

Verwerende partij stelt dat de armoederisicogrens voor een alleenstaande volwassenen vastgelegd is op 1000 €, en het inkomen van de vriendin van verzoeker onder deze grens blijft, en dat de loonfiches van verzoeker niet werden bijgebracht.

Dat dit onjuist is aangezien de vriendin van verzoeker een arbeidsongeschiktheidsuitkering van 854 € per maand ontvangt. Dat verzoeker zelf 850 € per maand verdient. (zie stukken)

Dat verzoeker en zijn vriendin samen voldoende inkomsten hebben, aangezien de huidige armoederisicogrens² van twee samenwonende partners gelijk is aan het bedrag van 1500 €.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Er werd eveneens door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft geenszins de situatie van verzoeker correct beoordeeld.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De bestreden beslissing tekort komt aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. In zoverre de verzoeker de schending aanhaalt van de materiële motiveringsplicht, wijst de Raad erop dat het bij de beoordeling van de materiële motivering niet tot zijn bevoegdheid behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad wijst er eveneens op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt beoordeeld in het licht van artikel 40bis juncto 40ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 40bis, §2, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben; (...)”

Artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

(...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.”

Uit lezing van artikel 40bis, § 2, tweede lid juncto artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet volgt dat in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een EU-onderdaan c.q. Belgische onderdaan, m.n. in de hoedanigheid van wettelijk samenwonende partner, op cumulatieve wijze aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan:

- de partners moeten een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden, en
- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, en
- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over behoorlijke huisvesting.

3.3. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie ligt bij de aanvrager en is, bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermog een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

3.4. Verzoeker voert in de synthesememorie aan dat de gemachtigde ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de door hem voorgelegde bewijzen niet kunnen worden aanvaard als bewijs voor de duurzaamheid van de relatie met zijn Belgische partner. Verzoeker haalt aan dat hij met zijn Belgische partner op 17 oktober 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd, waarmee bewezen wordt dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd. Tevens heeft hij foto's voorgelegd uit 2009 en een aankoopfactuur van een slaapkamer van 5 juli 2011. Verzoeker wijst er verder nog op dat de vreemdelingenwet geen enkele voorwaarde verbindt aan de manier waarop de duurzaamheid van het "partnerschap" wordt aangetoond, dat volgens de "richtlijn van de Europese Commissie aangaande de omzetting en toepassing van Richtlijn 2004/38/EG" alle relevante bewijzen in aanmerking dienen te worden genomen bij de beoordeling van de duurzaamheid van de relatie – het bewijs van een duurzame relatie kan volgens voormelde richtlijn bijgevolg met alle middelen worden geleverd – en dat, volgens voormelde richtlijn, het bewijs van de duurzame relatie dient te worden beoordeeld "in het licht van het doel van de richtlijn vrij verkeer, namelijk het handhaven van de eenheid van gezin in de ruime betekenis van het woord".

3.5. Nopens de verwijzing van verzoeker naar de "richtlijn van de Europese Commissie aangaande de omzetting en toepassing van Richtlijn 2004/38/EG" wijst de Raad er nogmaals op dat de bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie, bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij is. In casu werden alle voorgelegde bewijsstukken door de gemachtigde beoordeeld doch werd vastgesteld dat deze niet van aard zijn om een duurzame en stabiele partnerrelatie aan te tonen in de zin van 40bis, §2, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er volledigheidshalve nog op dat de aangevoerde "richtlijn" van de Europese Commissie, daargelaten de vraag of verzoeker zich hierop kan baseren als partner van een Belgische onderdaan, geen bindende juridische waarde heeft, minstens toont verzoeker dit niet aan.

Waar verzoeker verwijst naar de voorgelegde foto's en de aankoopfactuur van meubels, waaruit, zo betoogt hij op impliciete wijze, kan worden afgeleid dat hij wel degelijk heeft aangetoond met zijn Belgische partner een duurzame en stabiele partnerrelatie te hebben in de zin van artikel 40 bis, §2, 2° van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat voormelde stukken door de gemachtigde als volgt werden beoordeeld:

“- Een aankoopfactuur van een slaapkamer op naam van betrokkene dd. 05/07/2011. Op deze factuur staat het gezamenlijk adres maar omdat de factuur dateert van 05/07/2011 en de aanvraag opgemaakt is op 30/05/2012 werd de relatie niet voldoende bewezen. Immers, de voorgelegde rekening is te recent

om te bewijzen dat betrokkenen elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen. Tevens is het geen afdoende bewijs dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, gezien dat de rekening hiervoor eveneens te recent is.

- Foto's: de datums hierop gedrukt zijn van in het jaar 2009, deze foto's alleen zijn echter niet voldoende bewijs van de duurzame en stabiele aard van de relatie. Betrokkenen tonen aan dat ze elkaar reeds twee jaar kenden voorafgaand aan de aanvraag, maar op basis van de foto's is niet bewezen dat ze een relatie hebben. Daarenboven zijn deze foto's geen bewijs van het feit dat ze elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen."

De Raad stelt vast dat het motief dat de aankoopfactuur dateert van 5 juli 2011 steun vindt in het administratief dossier en door verzoeker op zich niet wordt betwist. Het komt dan ook niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig voor dat de gemachtigde in casu heeft vastgesteld dat een dergelijke rekening, gelet op het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf werd ingediend op 30 mei 2012, te recent is om te bewijzen dat verzoeker en zijn partner elkaar ten minste twee jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag en/of dat zij voorafgaand aan de aanvraag ten minste één jaar ononderbroken hebben samengeleefd.

Het komt de Raad evenmin onzorgvuldig of kennelijk onredelijk voor wanneer de gemachtigde oordeelt dat, hoewel de voorgelegde foto's – die, zo blijkt uit het administratief dossier, dateren van 2009 – aantonen dat verzoeker en zijn Belgische partner elkaar sedert ten minste twee jaar kennen, deze niet aantonen dat zij een relatie hebben en dat deze foto's bovendien niet aantonen dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen.

Derhalve kon de gemachtigde redelijkerwijze oordelen dat de bijgebrachte aankoopfactuur en de foto's geen afdoende bewijs inhouden dat de betrokken personen een duurzame en stabiele partnerrelatie hebben in de zin van 40bis, §2, 2° van de vreemdelingenwet.

3.6. Aangaande het betoog dat verzoeker met zijn Belgische partner op 17 oktober 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd, waarmee volgens verzoeker wel degelijk wordt bewezen dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd, wijst de Raad erop dat verzoeker er evenwel aan voorbij gaat dat uit de lezing van artikel 40bis, § 2, tweede lid juncto artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet volgt dat een partner van een Belgisch onderdaan enkel een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een Belgisch onderdaan kan indienen voor zover hij een wettelijke samenwoning is aangegaan met deze Belgische onderdaan. Het voorleggen van een wettelijke samenwoning is dan ook een basisvereiste. Het vervullen van deze basisvereiste doet echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker eveneens moet aantonen dat hij en zijn partner een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden. In casu stelt de gemachtigde vast dat omtrent de duurzame en stabiele aard van de relatie geen afdoende bewijs wordt bijgebracht. Deze vaststelling wordt niet op een ernstige wijze weerlegd, zo blijkt uit punt 3.5. Dat verzoeker en zijn partner op 17 oktober 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning hebben afgelegd, toont niet aan dat zij op het moment van de aanvraag op 30 mei 2012, hetzij 7 maanden nadat de verklaring van wettelijke samenwoning werd afgelegd, voldoen aan de vereisten van artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet. Met een onafgebroken samenwoning van 7 maanden levert verzoeker niet het bewijs dat hij en zijn partner gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, in België of elders hebben samengewoond, noch het bewijs dat hij en zijn partner elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen.

3.7. Wat betreft het betoog dat verzoeker en zijn Belgische partner samen wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen beschikken in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, stelt de Raad echter vast dat verzoeker zich richt tegen een overtollig motief in de bestreden beslissing. De vaststelling dat verzoeker niet op afdoende wijze aantoonde een duurzame en stabiele relatie te hebben, zoals vereist door artikel 40ter juncto artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, is een voldoende schragend motief om het verblijfsrecht te weigeren. Nu op het moment van de bestreden beslissing een duurzame en stabiele relatie niet op afdoende wijze werd aangetoond, en dit door verzoeker ook niet op ernstige wijze wordt weerlegd, is er bijgevolg niet voldaan aan één van de cumulatief gestelde voorwaarden en kan het recht op verblijf worden geweigerd. Voormelde kritiek van verzoeker kan in casu dan ook geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.9. Met bovenstaand summier betoog toont verzoeker geenszins aan dat de gemachtigde de bestreden beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid, noch dat deze is tot stand gekomen met miskenning van de voorliggende gegevens of op grond van een incorrecte feitenvinding. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met alle ter zake dienende stukken die voorlagen op het moment dat hij deze beslissing heeft genomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel blijkt niet.

Het enig middel is niet gegrond en kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES